

Tâm sự ngôn ngữ

(1) Bắc California là nơi cư ngụ của trên dưới 70 thân hữu điện lực, đông vào hàng thứ nhì, sau miền Nam California. Trong những đại hội tổ chức ở các nơi khác, số thân hữu Bắc Cali tham dự không quá 10%, ngoại trừ hai lần đại hội ở miền Nam năm 1997 và 2003. Sau tám năm im vắng, thân hữu Bắc Cali thấy đã đến lúc muốn có một đại hội tại địa phương để thân hữu trong vùng có cơ hội được tiếp đón thân hữu phương xa. Khác với các sinh hoạt hội đoàn khác, đại hội thường niên được tổ chức trước là bầu bán, sau là gặp mặt, mục đích duy nhất của *Đại hội Hợp mặt Thân hữu Điện lực* là tạo cơ hội gặp gỡ. Chắc các thân hữu cũng đồng ý là không ai có thể có đủ sức và phương tiện để đi gặp và thăm nhiều bạn bè rải rác trên khắp thế giới được. Do đó, đại hội hợp mặt là cơ hội thích hợp và thuận tiện nhất để mình đi một lần, đến một chỗ, mà gặp được nhiều người, nhất là những người ở cách xa đến nửa vòng trái đất.

(2) Đây là lần thứ 4 đại hội được tổ chức tại vùng Bắc California. Ba lần trước vào những năm 1987, 1995 và 2000. Cho đến nay con số 196 người tham dự năm 2000 vẫn là kỷ lục. Lần này có 142 thân hữu ghi danh tham dự các tiết mục.

Đến từ xa nhất, lục địa Úc châu, là các anh chị Nguyễn Khắc Mẫn, anh chị Trần Đan Thanh từ Sydney, và anh chị Nguyễn Tài Sang từ Melbourne. Từ Âu châu có chị Nguyễn Quảng Đức (Hòa lan), anh Nguyễn Quang Hữu (Bruxelles, Vương quốc Bỉ) và anh chị Lâm Dân Trường (Boncelles, Vương quốc Bỉ). Đặc biệt Thân hữu Văn Đình Hoàn từ thành phố Greer, South Carolina, lần đầu tiên xuất hiện trong sinh hoạt của Thân hữu Điện lực. Xin nói thêm là có 3 thân hữu cư ngụ trong tiểu bang South Carolina, nếu muốn tham dự sinh hoạt thường xuyên các thân hữu đó phải đi trên 500 dặm đến Virginia là nơi gần nhất.

(3) Những thân hữu từ xa đi dự đại hội cũng muốn nhân cơ hội thăm viếng thắng cảnh và di tích trong vùng. Do đó chương trình Đại

hội 2008, theo thông lệ những năm gần đây, có một buổi sinh hoạt họp mặt kèm theo một bữa tiệc hội ngộ, và một cuộc du ngoạn chung kéo dài đôi ba ngày để các thân hữu có nhiều thời gian gần gũi, chuyện trò tâm sự và vui chơi với nhau. Thoạt đầu chương trình chính thức năm nay được hoạch định gồm tiệc hội ngộ vào ngày 31 tháng 8 tại San Jose và du thuyền Carnival Paradise từ mùng 1 đến mùng 5 tháng 9, khởi hành từ Long Beach (Nam California) đi Catalina và Ensenada (một hải cảng của Mexico). Một vài thân hữu phương xa nhờ Ban tổ chức hỏi thăm dòm các điều kiện đi thăm viếng thắng cảnh Lake Tahoe và thành phố Reno nằm trong tiểu bang Nevada kế cận, cách San Jose hơn 200 dặm. Không ngờ, khi đưa ra tham khảo với mọi người về cuộc du ngoạn này, rất đông thân hữu hưởng ứng ghi tên. Sau cùng chuyến du ngoạn đã trở thành tiết mục thứ 3 của chương trình Đại hội với 50 thân hữu tham dự, kể cả một số thân hữu địa phương, tuy đã nhiều lần đến vùng này, vẫn ghi tên để có dịp sống chung với các thân hữu phương xa trong hai ngày 28 và 29 tháng 8.

(4) Một trong những khó khăn của việc tổ chức, chung trong tất cả những đại hội có du ngoạn, là việc ghi danh. Ban tổ chức cần biết, từ sớm, số người tham dự, mới tính toán được xe cộ, phòng ốc khách sạn hay đặt vé trên du thuyền. Năm nay chương trình bao gồm 3 chặng đường xe buýt, một chuyến du ngoạn từ San Jose đi Lake Tahoe-Reno ngày 28 và trở về ngày 29 tháng 8, một chuyến đưa thân hữu từ San Jose đi Long Beach (đường dài 350 dặm) ngày 1/9 và chuyến quay trở về San Jose ngày mùng 5/9.

Việc tổ chức chuyến du ngoạn Lake Tahoe-Reno tương đối suôn sẻ vì được giao trọn gói cho công ty du lịch, gồm xe buýt và khách sạn. Điều lo lắng duy nhất vẫn là số ghi danh. Xe buýt có nhiều cỡ, 15 chỗ ngồi, 25 chỗ, 50 chỗ và xe lớn nhất là 57 chỗ. Làm sao thu xếp nếu lỡ cỡ chỉ có 35 người, hoặc 60 người ghi danh. Tất nhiên không phải là bế tắc, nhưng chi phí

thân hữu phải chịu sẽ rất cao. Rất may mắn là số thân hữu ghi danh tham dự vừa tròn con số 50 đủ cho một chiếc xe. Tất cả cùng ngồi chung trên một xe duy nhất trên chặng đường dài, không thiếu gì chuyện vui giúp cho đường «ngăn» lại.

Có 80 thân hữu và gia đình đặt vé đi du thuyền. Một số thân hữu tự túc phương tiện đến bến tàu, còn lại vừa đúng 57 người cần di chuyển từ San Jose đi Long Beach, nghĩa là vừa đầy một chuyến xe buýt loại lớn nhất. Vào phút chót có một trục trặc nhỏ, cũng nhờ may mắn và nhờ sự tiếp tay của các thân hữu nên Ban tổ chức cũng đã thu xếp được gọn gàng.

Nhưng phải nói may mắn nhất là cả ba chuyến xe đều đi đến nơi về đến chốn an toàn. Trước ngày Đại hội, tin tức trên ti-vi và báo chí loan báo từ Texas có một chuyến xe hành hương của người Việt nam gặp tai nạn gây tử vong. Nguyên nhân do chiếc xe không đủ bảo đảm các tiêu chuẩn an toàn, và theo tin đồn đoán do người tổ chức khi chọn mướn xe, muốn tiết kiệm chi phí đã bỏ qua chi tiết này.

Chuyến xe di chuyển San Jose – Long Beach được thuê bao nguyên chuyến với công ty «Xe đồ Hoàng» một công ty chuyên chở của người Việt nam hành nghề hơn 10 năm nay. Không nói chắc mọi người cũng hiểu được mối lo âu của Ban tổ chức khi nghe tin tai nạn từ Texas. Sau cùng mọi chuyện đã tiến hành thuận buồm xuôi gió.

Cá nhân tôi muốn có một lời quảng cáo cho công ty «Xe đồ Hoàng» qua cách thức làm việc đúng đắn, đáng tin cậy (mặc dầu thoát đầu tôi dè dặt, ngại ngùng) không thua gì các công ty Mỹ, và nhất là hơn thế nữa, còn có tình. Thiếu yếu tố «có tình» này, Ban tổ chức sẽ phải đối phó với nhiều trở ngại khi số người trở về San Jose không đủ để thuê bao nguyên chuyến, khi bị trễ nãi vì thời gian rời khỏi du thuyền quá lâu, và đã giúp cho các thân hữu có phương tiện từ bến tàu về trung tâm Little Saigon Nam Cali một cách dễ dàng, không phải tự túc.

(5) Tôi không hiểu tại sao người mình lại có câu nói ví von «lo đến sút quần.» Phải chăng lo lắng mất ăn mất ngủ khiến bụng nhỏ lại và lưng quần rộng ra. Khi nhận tổ chức Đại hội Hợp mặt THDL 2008, được sự tiếp tay của các anh chị thân hữu Bắc Cali và anh Thuận, tôi không lo lắng đến thế. Nhưng trong buổi tối ngày 31/8 chắc đã có anh chị nghĩ tôi «lo sút quần» khi thấy tôi đi tới đi lui thỉnh thoảng lại xóc quần lên. Nguyên do tại sợi dây nịt thắt lưng. Bữa đó buổi họp tiến hành được nửa chừng, báo hại làm sao nó bị đứt ngang xương. Đứt ngay tại ổ khóa, không có cách nào gài tạm lại được, tôi phải tháo bỏ dây lưng ra. Gặp lúc bụng đói, chưa tới giờ ăn, cái lưng quần *size* 34 của tôi trở thành lũng thùng. Và thế là tôi được mang tiếng «lo đến sút quần.»

(6) Việc tổ chức phải lo lắng là lẽ đương nhiên. Nhất là vào những thời gian kề cận cuối cùng, tôi mong sao cho mau mau chóng chóng tới ngày để được thở phào nhẹ nhõm. Khi TH HT Phát tuyên bố bế mạc Đại hội trên sân khấu của Leonardo Lounge trên du thuyền, tôi hớn hờ tiếp lời rằng «nhiệm vụ của ban tổ chức đến đây là chấm dứt.» Ngay sau đó nhìn xuống hàng ghế, thấy các thân hữu ngồi im lặng theo dõi, đột nhiên tôi thấy buồn, nghĩ đến chẳng còn bao lâu nữa những giây phút vui vẻ của những ngày vừa qua sẽ chấm dứt. Rất may mắn (tổ chức kỳ này tôi được nhiều may mắn quá) TH TS Thực «đuổi» tôi rời sân khấu, giúp tôi che đậy được xúc động của mình. Nếu không, lúc TH HT Phát trao quà tặng chắc tôi cũng chẳng hơn gì anh Di không dấu được nước mắt khi anh nhắc đến thành phố Mỹ tho quê quán của anh.

Giờ đây ngồi soạn hình ảnh làm Bản tin và DVD về Đại hội tôi vẫn còn sống với kỷ niệm không những của mấy ngày Đại hội mà cả những kỷ niệm trong thời gian tổ chức với các anh chị trong Ban tổ chức và nhiều anh chị thân hữu Bắc Cali đã sôi sảng vui vẻ cùng với chúng tôi hoàn tất công việc. Xin cảm ơn tất cả.

Nguyễn Trọng Dũng